

Πέτρος ἐγειρόμενος. Ὄφειλω ν' ἀποθάνω; Ἄρα γε γενναία πράξις θά ἦτο νὰ φονεύσῃ τις ἄνθρωπον ἄοπλον καὶ κλεισμένον ἐντὸς φυλακῆς;

Οὐδεὶς ἀπεκρίθη.

— Ζητῶ ἀπόκρισιν, ἐνοσεῖτε, ἀγροῖκοι! ἀνέκραξεν ὁ αὐτοκράτωρ διὰ βροντώδους φωνῆς. Εἶμαι ὁ αὐτοκράτωρ καὶ κύριός σας. Ὀμιλήσατε, διατί δὲν πίνετε σεῖς ἐκ τοῦ οἴνου ὃν μοὶ προσεφέρατε;

— Ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἐθιμοταξίαν, προσέθηκεν εἰρωνικῶς ὁ Ὀρλώφ, νὰ πῆ τις ἐνώπιον τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος οἶνον, ὃν ὑμεῖς ἀπεποιήθητε.

— Δαίμονες! . . . Ὁ οἶνος εἶναι δηλητηριασμένος.

Οὐδεμία ἀπόκρισις.

— Βλέπων ὁ Πέτρος ἑαυτὸν ἄοπλον καὶ εἰς χεῖράς των, ἤλλαξε τονον φωνῆς, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ τῷ εἴπωσιν, ἐὰν θὰ τῷ ἐπέτρεπον ν' ἀναχωρήσῃ, ὡς εἶχε ζητήσει.

— Διὰ ποῖον μέρος Μεγαλειότατε;

— Διὰ ποῖον μέρος; διὰ τὴν Γερμανίαν.

— Ἵπάρχουσι πλὴν τόσον ὠραῖαι πόλεις ἐντὸς τῆς Ῥωσσίας, προσεῖπεν ὁ Βολσκῶφ.

— Ὄχι, ὄχι θέλω ν' ἀναχωρήσω, αὕτη εἶναι ἡ σταθερὰ ἀπόφασίς μου.

— Ἡ αὐτοκράτειρα δὲν ἐγνωστοποίησεν εἰσέτι τὴν θέλησίν της, Μεγαλειότατε, προσέθηκεν ὁ Ὀρλώφ ἐγειρόμενος τῆς τραπέζης, δι' ὅλα ταῦτα, μ' ἐπεφόρτισε νὰ παρουσιάσω πρὸς τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα, πρῶτον πάντων, ταύτην τὴν θήκη· ἰδοὺ τὸ κλειδίον. Ἀνοίξας τὴν θήκην ὁ Πέτρος, εὔρεν ἐντὸς αὐτῆς ἐρυθρὰν ταινίαν.

Εἰς τὴν θέαν ταύτην κατέστη πελιδνός, ἐν ᾧ οἱ δύο συνεβουλευθήσαν διὰ νέυματος.

Ἐνόησεν αὐτοὺς ὁ Πέτρος, καὶ ἀπεσύρθη τρέμων πρὸς τὴν θύραν τοῦ δωματίου λέγων αὐτοῖς, ὕγειαῖνοιτε κύριοι.

Τότε ὁ Ὀρλώφ ἐπλησίασε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, προσποιούμενος ὅτι θέλει ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρά του, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν Ῥωσικὴν συνήθειαν.

— Ἀφήσατε, δὲν βλέπτει, ὑπέλαβεν ὁ Πέτρος ἀποσυρόμενος.

Ἐπειδὴ τὸ γεῦμα ὑπῆρξεν ἐξάσιον, ὀφείλομεν νὰ σ' εὐχαριστήσωμεν, ἀντεῖπεν ὁ σύντροφος τοῦ Ὀρλώφ, μὲ εἰρωνικὸν μειδίαμα, ὦ Πέτρε Φεοδόροβιτς.

— Ναὶ μικρὰ δουκίσκε τοῦ Ὀλστεῖν, προσεῖπεν καὶ ὁ Ὀρλώφ, θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς σπᾶ-

θης, ἡμεῖς οἱ βῶσσοι, οὓς σὺ ἐμίσησας, εἴμεθα συνειδησμένοι νὰ μὴ λαμβάνωμεν τι χωρὶς νὰ εὐχαριστήσωμεν.

Ἀποσυρθεὶς ὁ Πέτρος ἐντὸς τοῦ δωματίου ἔκλεισε τὴν θύραν, πλὴν ὁ Ὀρλώφ διὰ λακτίσματος συνέτριψεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ δωματίου μετὰ τοῦ συνεταίρου του. Ἠκούσθη πάλη, ἀλλ' ἔπειτα βαθυτάτη σιγή! Ἐξεληθόντες ἔψωσαν τὰς χεῖρας καὶ τὰ αἵματόφυρτα ἐνδύματά των, ἔσπευσαν ν' ἀναχωρήσωσιν.

Εἰς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης ἐνεφανίσθη ὁ ἴβαν Πλάτων Βασιλεύσκης.

Ὁ δυστυχῆς γέρων τρέμων καὶ πελιδνός ὡς ὁ θάνατος ἠρώτησεν αὐτοὺς.

— Κύριοί μου ἐγεύθη ὁ αὐτοκράτωρ;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Ὀρλώφ, καὶ ἤδη ἀναγινώσκει τὸ ἀπόδειπνον.

Z.

Τοιοῦτο τέλος ἔλαβε Πέτρος ὁ Γ'. ὅστις ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ῥωσσίας τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1762, τὸν Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀπώλεσε καὶ τὸν θρόνον καὶ τὴν ζωὴν του.

ΓΕΩΡ. Ι. ΠΑΠΠΑΖΟΓΛΟΥΣ.

ΠΕΡΙ ΒΑΜΒΑΚΟΠΥΡΙΤΙΔΟΣ.

Μία τῶν σπουδαιοτέρων ἐπινοήσεων τοῦ αἰῶνος τούτου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἐπιστήμονες ὅλης τῆς Εὐρώπης κατέγιναν, εἶναι ἡ βαμβάκοπυρίτις, τούτέστιν ἡ μεταβολὴ τοῦ βάμβακος εἰς οὐσίαν τινὰ ἐκπυροσκοτικήν. Κατ' ἀρχὰς ἐδόξαζον ὅτι ἡ βαμβάκοπυρίτις δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐξ αἰῶνων ἐν χρήσει κοινὴν πυρίτιδα, ἀλλ' ὅμως ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα τὰ ὁποῖα συνέβησαν εἰς τὴν τῆς βαμβάκοπυρίτιδος ξήρανσιν, δολοφονίαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἠνάγκασαν τὰς κυβερνήσεις νὰ ἐμποδίσωσι τὴν κατασκευὴν ταύτης ἐν ἰδιαιτέροις χημικοῖς ἐργαστηρίοις. Ἡ χρῆσις τῆς βαμβάκοπυρίτιδος ἐγένετο τόσον κοινὴ, ὥστε ἕκαστος κατεσκεύαζε τὴν πρὸς κυνηγεσίαν ἀπαιτουμένην βαμβάκοπυρίτιδα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὀλόκληρα ὑφάσματα μετεβλήθησαν εἰς βαμβάκοπυρίτιδα καὶ ὁ κυνηγὸς ἀντὶ πυρίτιδος ἐλάμβανε μετ' αὐτοῦ ὑφασμα, ἐξ οὗ ἀπέκοπτε τεμάχιον τῆς βαμβάκοπυρίτιδος πρὸς γέμισιν τοῦ πυροβόλου.

Κατασκευάζεται δὲ ὡς ἐξῆς εἰς υέλινον κύλινδρον ἐγγύοντα 30 μέρη θεαϊκοῦ ὀξέος ἀκράτου καὶ 23 λειοτετριμμένου νιτρικοῦ καλίου, ἀμφοτέρα συμμιγνύονται δι' ἀναταράξεως μετὰ υελίνης βράθου, καὶ πρὸς τὸ μίγμα προστίθεται πάραυτα 4 μέρος καθαροῦ καὶ ἡραιωμένου βάμβακος, πρότερον εἰς θερμότητα καλῶς ἀπεξηραμένου, οὗτος ἀφίεται ἀνακινούμενος μέχρι πέντε λεπτῶν ἐντὸς τοῦ μίγματος, ῥίπτεται εἰς φιάλην πλήρη ψυχροῦ ὕδατος, καὶ τέλος ἐξαπλωθεὶς ἐπὶ υελίνου πλατύσματος ξηραίνεται εἰς συνήθη θερμοκρασίαν.

Ἡ κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον ἀπολειφθεῖσα θαμβακοπυρίτις εἶναι εὐφλεκτος διὰ τῆς προσπελάσεως τῆς φλογός, καὶ ἂν καλῶς κατασκευασθῆ δὲν ἀφίεται μετὰ τὴν καύσιν αὐτῆς κανὲν ὑπόλειμμα· ἐπίσης ἂν τεθῆ ἐπὶ πυρίτιδος καὶ φλεχθῆ δὲν μεταδίδει τὴν φλέξιν καὶ εἰς τὴν πυρίτιδα, ἂν δὲ κρουσθῆ ἐπὶ ἄκμονος, περιτυλιχθεῖσα πρότερον ἐντὸς χάρτου ἐκπυροσκορεῖται.

Τὸ γέμισμα τῶν πυροβόλων διὰ τῆς θαμβακοπυρίτιδος γίνεται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον μετὰ τὴν προφύλαξιν μόνον ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρουσθῆ ἰσχυρῶς διὰ τοῦ γεμιστῆρος, διότι δύναται νὰ κροτήσῃ. Πέντε μέχρις ὀκτῶ κόκκων ἀρκοῦσι πρὸς ἐκσφενδόνισιν τῆς σφαίρας εἰς ἀπόστασιν 70—90 βημάτων. Ἐὰν ἡ θαμβακοπυρίτις, ἣτις ἐπιστημονικῶς πυροξυλίνη (*pyroxylinum*) ὀνομάζεται, εἶναι καλῶς κατασκευασμένη, δὲν διαφθείρει ποτὲ τὰ ὄπλα· ἂν ὅμως δὲν εἶναι καλῶς ἐκπεπλυμένη ἀναπτύσσει ἀτμοὺς νιτρικοῦ ὀξέος ὑφ' ὧν τὰ ὄπλα ὀξειδοῦνται καὶ φθίρονται.

Ἡ θαμβακοπυρίτις καιομένη δὲν ἐκπέμπει καπνὸν μήτε προκαλεῖ ἰσχυρὸν κρότον, καὶ ἔνεκα τοῦ πρώτου τούτου ἰδιώματος εἶναι καταστρεπτικώτατον μέσον ἐν καιρῷ πολέμου καὶ πρὸ πάντων εἰς ναυμαχίας, καθ' ἃς πλοῖον πυροβολοῦν διὰ θαμβακοπυρίτιδος δύναται εὐχερέστατα νὰ καταστρέψῃ ὀλόκληρον στόλον, καθὼς τοῦτο συνέβη εἰς τὸν τελευταῖον Ἀμερικανικὸν πόλεμον.

Ἐπίσης ἡ θαμβακοπυρίτις φλέγεται διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σπινθῆρος ὥστε ἔνεκα τούτου φλεχθεῖσα ἐκ μακρυνῶν ἀποστάσεων, ἐφηρημόσθη πρὸς διάβρηξιν ὑφάλων καὶ σκοπέλων ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἀπνεκαστέστη χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἔργων.

Προσθέτομεν ἐνταῦθα τὸ πρὸ τινων ἐτῶν ἐν Βενετίᾳ γενόμενον κολοσσαῖον πείραμα, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ἡ σφοδρότατῃ τῆς θαμβακοπυρίτι-

δος δύναμις. Τινὲς λίτραι θαμβακοπυρίτιδος καλῶς συμπεπιεσμένοι ἐνεκρύβησαν εἰς τὸν μυχὸν παλαιοῦ τινὸς βουκίου· ἡ φλέξις ἐξετελέσθη ἐκ μακρυνῆς ἀποστάσεως δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Γενομένης τῆς ἐκπυροσκοπήσεως τὸ πλοῖον ἀνετινάχθη καὶ διεβράγη εἰς μυρία τεμάχια, φθάναντα εἰς ὕψος οἶον τὸ τοῦ κωδωναστασίου τοῦ Ἁγίου Μάρκου.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ «ΜΙΣΙΣΙΠΗΣ».

Ἀπέναντι τῆς Φλωρίδος, τῇ 2 Ἰουλίου 1865.

Ἀγαπητέ μου Ἰωάννη,

Τὸ ταξείδιόν μας μέχρι σήμερον ἦτον ὅσον διδεται εὐχάριστον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν καιρὸν. Ἐξαιρέσει τῆς πρώτης ἡμέρας, ἡ θάλασσα ἦτο ὀμαλὴ ὡς καθρέπτῃς, ὁ οὐρανὸς ἀνέφελος καὶ ὁ καύσων ὑπερβολικὸς, ἅμα παρηλλάξαμεν τὸ περιφημον ἀκρωτήριον Hatteras, τῆς Βορείου Καρολίνας. Ἄλλ' αἱ νύκτες ἦσαν ὠραιόταται, κυρίως μετὰ τὴν δύσιν τῆς σελήνης, ὅτε ὁ οὐρανὸς διακαυγῆς ὡς ἐκεῖνος τῆς φίλης Ἑλλάδος, ἔστλιβεν ἐκ τῶν ἀνκριθμῆττων ἀδαμάντων μετὰ τοὺς ὀποῖους ἐκόσμησεν αὐτὸν ὁ δάκτυλος τοῦ Δημιουργοῦ. Ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ σταυρὸς, τὸν ὀποῖον Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας εἶδεν ὅτε εὕρισκετο ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ δὲν εἶναι μῦθος, τὸν εἶδα ἰδίως ὀμμασι, χθὲς τὸ ἔσπερας, ὀλίγον τι ἄνω τοῦ ὀρίζοντος, καὶ μολοντί δὲν ἀνέγνωσα κύκλωθι τὸ «ἐν τούτῳ νίκαις» μετὰ τὸ ὀποῖον τὸ περιεκόσμησεν ἡ εὐσέβεια καὶ πίστις τοῦ μεγαλεπηθόλου αὐτοκράτορος, τὸ ἔμβλημα ὅμως τῆς ἱεράς ἡμῶν πίστεως, διαγραφόμενον εὐκρινῶς εἰς τὸ στερέωμα διὰ λαμπρῶν ἀστέρων, μοι ἐνέπνευσεν ἰδέας τῆς ἀπειροῦ μεγαλειότητος τοῦ Δημιουργοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἔργων. Ὁ σταυρὸς σχηματίζεται ἐκ τεσσάρων ἀστέρων εἰς ἀπόστασιν δέκα περίπου μοιρῶν κατὰ μῆκος καὶ διακρίνεται διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ μέχρι τῆς 24 μοίρας τοῦ βορείου πλάτους· βορειότερον τοῦ σημείου τούτου, χάνεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα. Οἱ ναυτικοὶ τὸν ὀνομάζουσι «ὁ Μεσημβρινὸς Σταυρὸς» (*Southern crose*.)

Διήλθομεν ἤδη τὰς Βαχάμας νήσους καὶ ἤδη εὕρισκόμεθα ἀπέναντι τῶν σκοπέλων τῆς χερσονήσου τῆς Φλωρίδος, οὔτινες εἰσι, δικαίως, ὁ τρόμος τῶν ναυσιπόρων. Ἐνώπιον τῆς στερεᾶς καὶ παραλλήλως τῆς ἀκτῆς ἐκτείνονται, εἰς διάστημα τριακοσίων μιλίων, ἀναριθμητοὶ ὕφαλοι, σκόπελοι